

Reseberättelse Globalrunners vecka i Lappland mars/april 2022

Vinterfjällen bjöd denna gång på vind, snö, sol och bästa kamratskap. Följ oss här genom vår vecka, som blev vinterpremiär för alla deltagarna.

Lördag:

Uppsamling i STF Fjällstation Abisko, där deltagarna anlände med olika tåg från spridda delar av Sverige. Ett par övernattade i spännande Kiruna, och hann med en provtur på fjällskidorna i Abiskos sluttningar. Andra valde det senare tåget och checkade in lite senare i STF vandrarhem Girons fina rum.

2022 års gäng startklara vid Abisko STF fjällstation

Nyfikna och förväntansfulla samlades gruppen i matsalen för en magisk tre-rätters middag, med först lite trevande efter gemensamma samtalsämnen. Vi fortsatte med en genomgång av den kommande skidveckans planering, stugregler och krav på oss deltagare, och avslutade med en lång och fin presentation av samtliga deltagare. Jamen visst, känner vi varandra lite grann redan efter första kvällen. Det här ska bli kul! In på rummen, packa om ryggsäcken, lägg fram skidkläder, tandborstning och gonatt.

Söndag

Lyxfrukost på fjällstationen, där några hann steka våfflor med mumsig hjortronsylt, och sen göra klart för avfärd. Mulet på himlen, minus 14 grader och vinden perfekt från norr.

Kungsledens vinterled startar vid bilparkeringen med mjuk stigning längs med kanjonen/jokken. Ryggsäckarnas ovana vikt ger oss en fin och långsam start där vi i ett led diagonalar oss fram.

Vi blandar oss med en grupp franska ungdomar som med glada tillrop busar sig framåt med sina pulkor.

Plötsligt hörs fyra explosioner till höger, aha, de skjuter laviner på Njullafjället, där våghalsiga ungdomar njuter off-piståkning. Vi åker i kapp två kvinnor från Örebro, som ovant kämpar med en pulka som inte vill hänga med i deras tempo, ropar hej och fortsätter längs med jokken som porlar friskt. Kryssleden är fredad från snöskotrar, så här blir det lite trixande runt krumma fjällbjörkar och eget spårande. Det går fortsatt svagt uppför i vågor, där vi även provar på att ramla och ta oss upp på skidorna igen (hihi).

Fram med sittunderlag, termosar och matsäck för utelunch i lä för vinden. Skönt att lyfta av våra ännu tunga ryggor och få vila. Vi kör ifatt två ungdomar som släpar på två pulkor var? *"Jo, vi har väl allt med oss och tänkte "kaita" när och var det blir möjligt".*

Alltså, wow, två pulkor vardera, det ser jobbigt ut.

Knappt halvvägs när vi skoterspåret och får en mjukare och snällare skidåkning. Vi fortsätter längs med jokken och når Abiskojaure, som är snöfri efter förra veckans regn och plusgrader. Vår stigfinnare Erik väljer att gå längs med sjöns östra strand där nysnön ännu inte blåst bort och bakom oss ser vi att dubbelpulkorna packar upp sina segel. Vi har fyra lätta kilometer kvar till stugorna i Abiskojaure, lättåkt, vind i ryggen och snart ser vi dagens mål. Vattenhållet i sjön, där bastun och några meter från stranden susar kite-gänget i kapp oss, ser fantastiskt läckert ut! Kanske ändå värt att släpa på tunga pulkor när de får denna upplevelsebelöning? Första 14 kilometrarna avklarade.

Första stugan, Abiskojaure, snart kommer snöstormen!

Vi tilldelas vårt natthärbärge, som vi delar med fransoserna, gratulerar varandra till dagens prestationer och får våra arbetsuppgifter av den lätt stressade stugvärden, Ola från Örebro. Vi badar bastu i omgångar, bäddar våra sängar, några av oss slumrar in och njuter av stugvärmén.

Vi har delat in oss i matlag för veckans middagar, och ikväll bjöd Gerd och Uffe på egen skjutna vildsvin och hjortar. Oj, de lägger verkligen ribban på högsta nivå och stugans övriga gäster tittar avundsjukt på oss när vi mumsar och pratar igenom dagens upplevelser.

Måndag

Tidig uppstigning idag, då vi har veckans längsta etapp (21 km) framför oss. Snöfallet har slutat och vi får en skön och flack åkning i björkskogen, och kolla, därnere till vänster går en älgko med kalv som vi följer någon halvtimme. Några i gruppen har spanat in en mäktig kungsörn som majestätiskt svävar på jakt efter något ätbart. Undrar vad den lever av under vintern? Kanske ripor, vi skrämde upp ett gäng som ihärdigt flaxade i väg från oss.

Uffe och Gerd testat sina stighudar för första gången. Abiskojaure längst bort till höger.

På med stighudarna för första gången i den 300 höjdmeter branta klättringen till sjöar och dalgång som ska föra oss bort mot Alesjaure. Vi har fortsatt den starka vinden i ryggen och kan kliva på i lätt nysnö, men visst smakar rasten i lä med soldränkta fjällsidor alldeles extra nu. Turen går nu flackt uppe längs dalgången där ögonen njuter av milslånga vyer till de många vita fjälltopparna med sina respektive dalar däremellan. Så mjuka vinterfjällen är jämfört med sommarens stenskravel som frestar på trötta vandraren.

Vinden trycker på och hjälper oss fram över Alesjaure och där i bakändan väntar stugan med bastubad och kvällens magiska champinjonsoppa till förrätt och lövbiffsgryta med rotsaker till huvudrätt, som Birgitta och Anders trollat ihop från sina påsar med torkade grönsaker.

Alesjaures fina stugor väntar med bastu

Kkkkkall kväll i Alesjaure, där vi skådar vårt första norrsken i minus 20 grader, brrr, men värt varje kall rysning.

Tisdag

Sovmorgon, skönt att kunna packa om och i lugn och ro preppa för klättringsetappen. Idag väntar lilla fina Tjäktjastugan på oss, med en 13 km kort med krävande stigning i kraftig vind. Före oss ut är Örebrokvinnorna, de två härliga belgarna som för första gången i livet står på skidor. Vi kommer snart i kapp dem där de släpar och frustar med sina tungt lastade pulkor. "Aldrig mer pulka" säger Eva aningen uppgivet när vi lätt tar oss förbi dem. Vinden tilltar och vi tackar höga makter för att hen

fortsatt ger oss medvind på vår färd. Vi når strax klättringen upp till den idag efterlängtade stugan, så på med stighudar och klampa på, ett steg i taget. Vi ser de pigga fransmännen som med sina 160 cm korta skidor lämnar sina pulkor och klampar uppför fjällsidorna för lite slalom i stormbyarna. Härligt att ta in deras energi.

Idag är vi inte så sugna på att åter ge oss ut för stugbetinget att hämta vatten eller kapa och klyva ved, så det fixar det pigga franska gänget med maximal energi och glädje. Tack, tack.

Kvällens middag blev grymt god renskav med svamp och mos, som Christina och Mats värdade för. Tidigt i säng, där vi somnade in till stormens tjut i alla stugans hörn.

Onsdag

Idag ska vi "bestiga" Tjåktjasset, på 1.150 meters höjd. Först några kilometers klättring upp till raststugan och sen en vådlig nerförsbrant på Tjåktjabergets västsida. Mulet väder minus 12 grader och fortfarande hård vind från norr. Märkligt nog, och tack och lov har nysnön fastnat på den hårda skaren, så klättringen blir enklare än vi planerat.

Välförtjänt rast från vind och klättring i Tjåktjas vindskydd.

Vi rastar, pustar, lunchar och planerar nerfärd på Tjåktjas läsida ner till den 3 mil långa dalen Tjåktjavagge, fast vi ska övernatta i Sälka.

Den turliga och ovanliga hårda nordanvinden har släpat med sig nysnön till läsidan, och vi klurar alla på hur vi ska ta oss ner för branten. Sikten är märklig idag, man ser långt, vi räknar antal ledkryss, som till och från försvinner i de brantare partierna. De flesta i gruppen försöker ta sig ner utan skidor och sjunker ner till midjan i snöfickorna. Några försöker hasa ner på skidor, men stupar framlänges då skaren brister eller skidorna bryter in i en snöficka. Jobbigt och roligt har vi innan vi alla åter står på skidor och njuter i medvinden och de höga fjälltopparna runt omkring oss.

Dalgången är ljuvlig, vinden i ryggen och sikten klarnar allt mer. Vi räknar upp till 40 ledkryss i sikt, och njuter av dalens otaliga åsryggar, än uppför och än nerför, och där framför oss står Sälkastugorna och väntar med butik, bastu och vila.

Lätt och skön nerförskörning ner till Sälkastugorna.

Våra veckokompisar, Örebroarna, belgarna, fransmännen är även de snart på plats, och vi delar bastu med ännu fler nya bekantskaper. Kvällens middag dukas upp av Erik och Anders som bjuder på "färsk" vitkålssallad (jaja, från torkade grönsaker), korv stroganoff och chokladpudding. Middags-samtalen varierade kraftigt mellan "bästa skiddagen hittills" till "hu, det var jobbigt att ramla och pulsa i nysnön", jag tror att vi alla fick något att minnas. Vår pigga värdshusvärd utlovade norrsken vid midnatt, så vi vakade in den och förundrades över naturens under.

Lång, lång väg till dasset i Sälka.

Torsdag

Idag kommer den utlovade propagandadagen för turskidåkning. Lätt skidåkning i Tjåktjavagge med Kebnekaise massivets toppar och glaciärer till vänster, och Sälkas runda fjäll till höger om oss. Ännu en sovmorgon, där de som ville köra utan turledare fick pinna på i eget tempo.

Solen "steker" från en "Tomas Ledin-blå-himmel", vinden har mojnät betydligt och visst blev det turens bästa väderdag. Många fotopauser, utelunch och extrafika stopp ledde ner de 11 kilometrarna till Singistugorna, där ingen ville gå in. Boken man inte hittills läst togs fram, och solen gav sig på bleka vinterkinder som färgades vackert röda.

Kitesurfarna njuter av hård skare och lätt vind.

Fem ljuvliga kilometer kvar innan vi når Singi.

Singi är en riktig knutpunkt där Kungsleden går österut mot Kebnekaise, söderut mot Kaitumjaure och norrut mot Sälka. Få väljer att övernatta här, så vi fick "äntligen" plats för vår packning och för oss själva. Nåja, köket är litet, så lite samsnack krävdes med stuggästerna för att vi alla skulle få kokplattor till vår första och enda "egna" middag. Gourmeträtterna byttes nu ut till "ryggsäcksrensning" som vi lyckliga efter den perfekta

skiddagen delade vid bordet. Den klarblå himlen borde väl ge oss ytterligare ett norrsken? Jajamän, den skulle komma vid midnatt, så några av oss vakade in den i klara vinternatten.

Fredag

Sista planerade skiddagen skulle ta oss till Kebnekaise fjällstation, 11 lättåtkä och hänförande kilometer genom Ladtjovagges dalgång. Men först några kilometrars stigning, innan platå och den långa sköna nerförsörningen.

Singistugan längst ner i bild, men snart bär det utför.

Gruppen är entusiastisk, energisk, gårdagens sol och stugans värme har gett nya krafter till vår sistaskiddag. Otroligt nog har vår nordliga medvind bytt riktning till västlig, så åter har vi vinden i ryggen!

Näst sista stigningen avklarad, vi samlas vid foten av triangelformade Liddubakti

Neråt, neråt och snart i solen igen!

Uffe är lätt-på-foten idag, och pinnar på för att hitta en lä-plats för dagens lunch, och visst finner han en "mindre vindutsatt klippa".

Vindskyddad lunch? Njae, kanske inte riktigt så.

Med västanvinden i ryggen, med en finländsk skolgrupp av blivande fjällguider, når vi så målgång vid fjällstationen och mottas som hjältar

Gerd och Anders närmar sig fjällstationen.

tillsammans med de tävlande i årets Keb Classic (de har idag bestigit nord- och sydtoppen och betydligt mer) och vi bjuds på sportdryck, kaffe, mackor och bullar.

Målgång för Keb Classic och för oss!

Stuga, bastu, middag, vackra ord (Birgitta fyllde år idag), en god natts sömn och så skotertransport till den väntande bussen i Nikkaluokta, mot Kiruna och hem.

Tack gänget. för en härlig vecka i mars 2022!

Anders

Inspirerad? Sugan att prova själv?

Läs mer på:

<https://www.globalrunners.se/abisko-44860325>

